

Folketingets Socialudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Folketingets Socialudvalget har i brev af 23. november 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 98 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

14. december 2010

J.nr. 2010-0018959

Spørgsmål nr. 98

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan en borger skal bevise over for myndighederne, at man er reelt enig, herunder hvad der findes af vejledninger m.v.”

Endeligt svar:

Det er kommunerne, der træffer afgørelse i sager om borgernes ret til sociale ydelser, herunder særlige ydelser til enlige forsørgere som fx børnetilskud.

Kommunen træffer som udgangspunkt afgørelse på grundlag af borgerens egne oplysninger samt registeroplysninger om fx bopælsregistrering mv. Det er altså ikke op til borgeren at ”bevise”, at pågældende er reelt enig.

Der er en række forskellige faktorer, der kan indgå i kommunens vurdering af, om en borger er enig. Det kan være spørgsmål om, hvorvidt parterne har fælles økonomi, fælles husholdning, gensidig hjælp til husholdning, omstændigheder omkring sygdom, fælles børn og en række andre forhold. Samtidig skal parternes egen beskrivelse af forholdet indgå i vurderingen.

Der skal således altid foretages en selvstændig, konkret og individuel prøvelse af, om betingelserne for standsning eller tilbagebetaling af ydelser er opfyldt. Kommunen skal sikre sig tilstrækkelige oplysninger og høre parterne, før der træffes afgørelse.

Der henvises herudover til kapitel 2 i Børnetilskudsvejledningen, jf. vejledning nr. 10177 af 11. oktober 2007, hvor der er yderligere oplysninger om vurderingen af, hvorvidt en borger kan anses som enig.

Der henvises herudover til den tilsvarende vejledning om folkepension i kapitel 40 i vejledning nr. 53 af 31. august 2007.

Venlig hilsen

Inger Støjberg